

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

**СРП С
УЧИ
ТЕЛ
ЈЕ**

**БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs**

НАРУШЕНИ КОЕФИЦИЈЕНТИ И ПРЕПОЛОВЉЕНА ЦЕНА РАДА РАЗЛОЗИ ЗА ШТРАЈК

Председништво СрпС-а донело је одлуку да овај Синдикат са почетком другог полугодишта не отпочне наставу и да се придружи колегама из УСПРС, те да заједнички организују протест против „социјално одговорне“ Владе, која ни оно договорено и обећано не поштује. Наиме, јавност је својевремено обавештена и од Владе и од синдиката да синдикати, у начелу, прихватају Протокол о основицама за обрачун и исплату зарада (цени рада) по којем би плата након 50 месеци била одмрзнута и увећана за 6-месечну инфлацију, а уз још два повећања током године: у априлу и октобру и реално увећана, додуше скромно, и то за мање од 1%, колико износи половина очекиваног раста БДП у 2010. години. Синдикати су, у принципу, ту понуду прихватили, уз услов да се одмрзну јубиларне и друге награде и бонуси за запослене у просвети који су две године били ускраћени за ово право, при чему последње рачунице Синдиката показују да би такав Протокол коштао „државног ризничара“ 14,6% више него ли што је за просвету било издвојено у 2010. години, а да су министарство и Влада спремни да издвоје тек 8,5% (9 милијарди динара). Како је у међувремену Синдикат кориговао свој други захтев о линеарном повећању свих коефицијената у просвети и ускладио га са минималном ценом рада коју је Влада недавно повећала за око 5,5% (са 90 на 95 динара) и како је у том захтеву садржана елементарна правда да запослени са најнижим коефицијентом и на најједноставнијим пословима има загарантовану зараду, а да, при том, сви коефицијенти буду сачувани, што је, уосталом, и захтев великог броја запослених у просвети, сваком ко иоле позна математику јасно је да за овај захтев, који у овом тренутку Владу кошта 24,5% више него досадашњи коефицијенти, ако као најједноставнији рад препознамо рад физичког радника, односно 18,5% ако је најједноставнији рад – рад спремачице, јасно је да Влада нема пара, а изгледа нити воље да „одреши кесу“.

Стога ће и сва обећања дата од премијера и министра просвете, као и њихове колегинице која се бави државним финансијама, бити само обећања, јер запослени у просвети могу очекивати и мање од пола обећаног и договореног (тачније трећину), односно свега 2% у јануару, пошто држава нема пара за ту и иначе највећу ставку у буџету плате и са њима по закону спојених судова пензије повећа колико је и обећала – за шестомесечну инфлацију у другом полугодишту 2010. године, односно, како сада ствари стоје, барем рачунски, за око 7,2%, и што би „појело“ готово све оно што је за нас „брижни“ министар просвете тражио у државном прорачуну. И не само то – и кад би била добра воља да се обећано исплати, чиме, наравно, запослени у просвети не би

постали ништа богатији, већ само би били обештећени за инфлацију која се разбуктала у другом полугодишту године на измаку, они то не би могли исплатити, јер их у томе спречава још једна кочница – Закон о фискалној одговорности који омогућава јануарски „скок“ плата од највише 2%. Држава ће, при томе, уштедети на својим чиновницима чак 20 милијарди и управо у томе и треба видети прагматичност и оправдање власти зато што је једно обећавала, а друго имала на уму.

Управо ценећи оно што министри у јавности износе и оно што у стварности чине, Синдикат радника у просвети Србије је и донео једину логичну одлуку – а то је да ступи у штрајк и да се, ако већ то не може за зеленим столом, за свој део колача избори протестом, тим пре што је и један од социјалних партнера и потписника ОКУ – Унија послодаваца Србије, донела одлуку да иступи из Општег колективног уговора, који је, уствари, и био „мртворођенче“ и онако замрзнут и није производио готово никаква дејства на запослене у Србији, сем што им је у предизборно време пружио илузију да ће можда у неко догледно време имати: посао, плате, плаћене доприносе, регрес, топли оброк, прековремени рад, плаћене трошкове превоза, стручног усавршавања, јубиларне награде, божићне награде, бонусе и стимулације за урађене послове и сл.

Како је „социјално одговорна“ Влада и за наредне две буџетске године за просвету предвидела свега 3,3% БДП, при чему ни „рођена сестра“ просвете – култура, није прошла ништа боље – са свега 0,3% БДП, те како су локалне самоуправе, у правилу, лоши домаћини у делу финансија из њихове надлежности, јасно је да је поново дошло време штрајкова за које смо у једном тренутку помислили да је неповратно иза нас.

Београд, 07.12.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

